

MOORD OP HET DORPSPLEIN

(Mord am Hauptplatz)

Komische thriller in drie moordbedrijven

door

Norbert Größ

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOORD OP HET DORPSPLEIN (MORD AM HAUPTPLATZ)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NORBERT GRÖß** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mevrouw Gerst - roddeltante, gepensioneerd

Mevrouw Gort - roddeltante, gepensioneerd

Meneer van Haren - kapper

Mevrouw Koopmans - van de kruidenierswinkel

Meneer Postema - postbode

Mevrouw Meester - lerares

Mevrouw de Lange - conciërge

Mevrouw den Ouden - gepensioneerd

Barbara - haar kleindochter

Mevrouw Kok - verpleegkundige

Mekkering - dakloze

Inspecteur Merrick - van de recherche

Inspecteur Columbus - idem

eventueel figuranten

DECOR:

Een dorpsplein. Links voor een kapsalon met een kleine etalage. Links achter een billboard of reclamezuil, daarvoor een bankje. In het midden en rechts achter een huisdeur en de deur van de serviceflat, rechts voor een kleine kruidenierswinkel.

EERSTE BEDRIJF

De dames Gort en Gerst staan midden op het toneel te roddelen. Mekkering -een dakloze- ligt achter op een bankje te slapen. Eventueel voorbijgangers etc.

GORT: Goedendag, mevrouw Gerst, hoe gaat het met u?

GERST: Breek me de bek niet open, alles doet me zeer!

GORT: Hemeltje, arme stumper, bent u al bij de dokter geweest?

GERST: Praat me niet over doktoren! Je zit twee, drie uur in de wachtkamer tussen al die kletstantes en dan krijg je een of ander zalfje voorgeschreven, dat geen bal helpt.

GORT: Jaja, vertel mij wat. Mevrouw de Lange, de concirge van onze serviceflat, zit drie keer per week bij de dokter en zegt tegen iedereen, die het maar horen wil precies hetzelfde.

GERST: Laat die maar naar zichzelf kijken. Ze kan beter de trappen gaan schrobben, dan doet ze tenminste iets nuttigs.

GORT: En mevrouw den Ouden zit er ook altijd.

GERST: Dan kan ze er net zo goed blijven wonen, die ouwe tang.

GORT: Ik heb het altijd al gezegd. Het volk, dat bij ons in de buurt woont, is niet veel soeps!

GERST: Ik heb vroeger met mijn man, God hebbe zijn ziel, in een veel betere buurt gewoond.

GORT: Ik kom uit de stad en ik overweeg serieus, om weer terug te gaan.

GERST: Trouwens, ik heb mevrouw Groenteman al een hele tijd niet gezien. Of is ze soms verhuisd?

GORT: Ja, nou u het zegt! Ik heb haar ook al een hele tijd niet gezien. Ach, ik mis haar niet, hoor!

GERST: Het is net zo'n kletstante als alle anderen.

GORT: En haar flat is van binnen net een zwijnenstal.

GERST: Ja, dat klopt. En ze loopt er altijd bij als een slons!

MEKKERING: (*was intussen al in beweging gekomen en is nu klaar wakker*) Zo, stelletje roddeltantes, zijn jullie weer bijgekletst?

GERST: Jezus, die klaploper laat mij schrikken.

GORT: Bemoei je er niet mee! Het gaat je geen donder aan!

MEKKERING: Ik kan niet eens rustig slapen met dat gekakel van jullie.

GERST: Een fatsoenlijk mens slaapt niet op een bankje in het park tot laat in de middag.

MEKKERING: Wat! Is het nog maar middag? En maken jullie mij nu al wakker, stelletje trutten!

GORT: Laten we ons dat zomaar zeggen? Die hoort achter de tralies!

MEKKERING: Pas maar op, dat jullie niet achter de tralies komen wegens smaad.

GERST: Bemoei jij je nou maar met je eigen zaken en ga je wassen. Je stinkt een uur in de wind.

MEKKERING: Wat, stink ik? Terwijl ik me veertien dagen geleden nog gewassen heb.

GORT: Veertien dagen geleden, niet te geloven. Je ziet eruit als een vuilnisman en je moet je ook nodig scheren. De kapper staat al op je wachten.

van HAREN: (*staat voor zijn zaak en hoort de laatste zin*)

Die komt er bij mij niet in. Dan kan ik gelijk gaan sluiten, want die stank heb ik er niet een twee drie uit.

MEKKERING: Ach, het drietal ouwe wijven is compleet.

van HAREN: Let op je woorden, begrepen? Geen hond, die met jou praten wil.

MEKKERING: Dat mens van Gort heeft anders nog wat tegen me gezegd.

GORT: Voor jou ben ik nog altijd mevrouw Gort!

MEKKERING: Ja en tegen mij zeg je in 't vervolg u en meneer Mekkering. Meneer!

GERST: U kunt beter geen woord meer vuil maken aan dat individu.

MEKKERING: Wees blij, dat er nog een man is, die met jou wil praten. Die van jou heeft op tijd z'n kist opgezocht!

GERST: (*buiten zichzelf van verontwaardiging*) Dat is het toppunt!

van HAREN: Gewoon geen aandacht geven, hij is lucht voor ons. Maar even wat anders. Heeft u de krant al gelezen?

GORT: Nee, nog niet, staat er iets bijzonders in?

van HAREN: Er is alweer een vrouw vermoord.

GERST: Hemeltje, waar?

van HAREN: Ze hebben haar gevonden in het Zuiderpark.

GORT: Mijn god. En dan te bedenken, dat ik daar vaak kom.

MEKKERING: Er zal jou heus wel niets gebeuren. Zo, als jij eruit ziet, gaat elke hond onmiddellijk op de vlucht.

GERST: Hou je mond, anders zal ik je eens wat leren! Geen mens zit te wachten op dat stomme commentaar van jou!

van HAREN: (*opgewonden*) Dat is nu al de derde moord binnen twee weken. En de politie steekt geen vinger uit!

GORT: 't Is een schande. Ik durf bijna niet meer op straat te lopen.

GERST: Ik zei net, ik heb mevrouw Groenteman al een hele tijd niet meer gezien, de lieverd.

van HAREN: Nu u het zegt, dat is inderdaad al een hele tijd geleden, dat ze bij mij was.

GERST: Ze zou toch niet...?

GORT: Hou op, hou op! Ik sta gewoon op mijn benen te trillen!

MEKKERING: Neem een borrel, daar kalmeer je wel van!

van HAREN: Jij denkt alleen maar aan drank!

MEKKERING: Ik heb nu eenmaal altijd dorst!

GERST: Dan kun je ook wel water drinken!

MEKKERING: Water? Wil je me soms dood hebben?

van HAREN: Je bent onverbeterlijk!

GORT: Ik ga de politie bellen. Ze moeten hier beter surveilleren.

GERST: Ik ga naar huis. Ik wacht op de postbode. Waarschijnlijk krijg ik een afschrift van de bank met een bijschrijving van mijn pensioen.

POSTEMA: (*links op*) Goedendag samen. Hoe gaat het?

GERST: U bent mooi op tijd vandaag.

MEKKERING: Ja, het café is vandaag gesloten, anders was 'ie er nog lang niet.

GORT: Bemoei je er niet mee. Meneer Postema drinkt niet.

MEKKERING: Alleen niet, wanneer 'ie niks krijgt.

GERST: (*nieuwsgierig*) Heeft u een afschrift van de bank voor mij?

POSTEMA: Gaat u alvast maar naar huis, ik kom zo bij u.

GERST: (*plotseling zeer gehaast*) Tot kijk, (*tegen Postema*) De koffie is klaar. (*verdwijnt in de serviceflat*)

GORT: (*tegen van Haren*) Nou, wat zegt u me daarvan? 't Ouwe mens zit de postbode een beetje te verwennen.

van HAREN: (*veelbetekenend*) Jaja (*tegen Postema*) U blijft altijd lang bij mevrouw Gerst hangen. Dan zal er toch wel een kern van waarheid in zitten, van wat de mensen zoal vertellen.

POSTEMA: De mensen kunnen me gestolen worden! Ik drink alleen een kopje koffie en dan ga ik weer verder.

MEKKERING: (*giechelt*) Die laat die mummie heus wel met rust.

van HAREN: (*tegen Postema*) Heeft u post voor mij?

POSTEMA: Ja, een tijdschrift en een aangetekende brief. Ik kom zo.

van HAREN: Mooi zo. (*af in zijn zaak*)

MEKKERING: Heb je voor mij ook wat?

POSTEMA: Van wie verwacht jij nou post? Van de vuilverbranding?

MEKKERING: Als postbodes niets te zuipen hebben, staan ze alleen maar onzin uit te kramen.

POSTEMA: Maar voor mevrouw Gort heb ik wel wat! (*graait in zijn tas*) Zo, het kerkblad en een brief van meneer pastoor.

GORT: Ik zal wel weer geld moeten geven voor liefdadigheid, geef maar op. (*pakt de brief, maakt hem open en leest zacht*) Nou, wat zei ik? Meneer pastoor heeft de komende winter nieuwe kachels nodig voor de pastorie.

MEKKERING: Je kan beter een warme onderbroek voor hem kopen, ouwe kwezel, die je bent. Dan heeft 'ie het bij de preek tenminste warm.

GORT: Wat ik voor meneer pastoor koop, gaat jou niks aan. (*tegen Postema*) Zo, meneer Postema (*lief*) Ik moet nog even boodschappen doen en daarna komt u bij mij een borreltje drinken.

POSTEMA: Graag, mevrouw Gort.

MEKKERING: Ik kom ook een borreltje bij je drinken.

GORT: Dat ontbrak er nog maar aan. Gegroet samen. (*af in kruidenierswinkel*)

MEKKERING: (*tegen Postema*) Zoals die ouwe wijven achter je aan rennen... Hoe hou je 't vol?

POSTEMA: Die oudjes zijn zo gek nog niet!

MEKKERING: Zoek toch een jonge meid.

POSTEMA: Die hebben meestal geen geld.

MEKKERING: Ja, geld hebben die ouwe taarten wel. Daarom wordt ook de ene na de andere om zeep geholpen.

POSTEMA: Wat vertelt u me nou?

MEKKERING: Ja, drie van die ouwe dozen achter mekaar. En wat daar nou komt aansjokken, is misschien wel de volgende. (*lacht hardop*)

den OUDEN: (*was al iets eerder naar buiten gekomen*) Wat staat u toch steeds te kletsen met die zwerver! Iedereen bij mij in de flat zit op post te wachten.

POSTEMA: Ik kom eraan, mevrouw den Ouden.

den OUDEN: Heeft u voor mij een afschrift van de bank? Ik verwacht mijn pensioen.

POSTEMA: Jazeker.

MEKKERING: (*tegen den Ouden*) Blijf maar dicht bij huis, anders word je nog vermoord.

den OUDEN: (*tegen Postema*) Wat staat hij nou te raaskallen?

POSTEMA: Er zijn drie vrouwen vermoord, die met pensioen waren.

den OUDEN: Dat zal mij niet overkomen. Ik heb bijna nooit contant geld in huis.

MEKKERING: Mocht u toevallig wel wat kleingeld bij de hand hebben, wilt u dan een mens in nood met een kleine bijdrage ondersteunen?

den OUDEN: En wie zou dat dan moeten zijn?

MEKKERING: Ik natuurlijk.

den OUDEN: Dan kan ik het beter direct in de goot gooien, want jij gaat er toch onmiddellijk mee naar de slijter.

MEKKERING: Daar kom ik nooit, dat zweer ik.

POSTEMA: Dan zal hij wel een verbod hebben, om een slijterij te betreden.

MEKKERING: Alleen maar ouwe vrekken. 't Wordt hoog tijd, dat die eens een beetje uitgeroeid worden. Zo, ik ga een kopje soep halen bij het Leger des Heils. Houden jullie even mijn bankje bezet? (*af*)

POSTEMA: (*roept hem achterna*) Wat hebben wij met jouw bed nodig?
den OUDEN: En meneer Postema (*lief*) wat dacht u van een glaasje wijn?

POSTEMA: Het café is gesloten.

den OUDEN: Bij mij, natuurlijk.

POSTEMA: Wat moeten de mensen wel niet denken?

den OUDEN: Ach, hou toch op. Bij onze conciërge, mevrouw de Lange, blijft u altijd wel een half uur hangen.

POSTEMA: Maar dat heeft alleen maar met mijn werk te maken.

den OUDEN: Jaja. Ik kan jullie hier altijd horen keuvelen en lachen. Je zou d'r jaloers op worden.

POSTEMA: Ach, mevrouw den Ouden... dat heeft niets te betekenen, neemt u dat maar van mij aan. Maar goed, ik drink een glaasje wijn bij u. Dat moet kunnen. (*samen lachend af*)

van HAREN: (*komt uit zijn zaak*) Nou is hij er met die ouwe den Ouden vandoor, terwijl hij mij de post zou brengen. Wat heeft hij toch met ouwe wijven? Je krijgt er geen hoogte van. Ik zal eens een hartig woordje met de PTT spreken, want dit gaat zo niet langer.

MERRICK: (*met Columbus van links achter*) Staat u in uzelf te praten?

van HAREN: Ach, de heren inspecteurs! En, bent u de moordenaar al op het spoor?

MERRICK: Nee, zo snel gaat dat niet! Er zijn er nog pas twee vermoord!

van HAREN: Nee, drie!

MERRICK: Hoe weet u dat? Dat is gisteren pas gebeurd.

van HAREN: Het staat al in de krant.

MERRICK: Goeiedag, die zijn nog sneller dan wij. Zeg, Columbus, ga eens aan alle bewoners vragen, of ze iets gezien hebben! Ik laat mij intussen even scheren.

COLUMBUS: Nou, je hebt wel lef. De laatste keer zag ik eruit, alsof ik in de gehaktmolen had gezeten, overal pleisters.

van HAREN: Dat was gewoon pech. U was ook zo nerveus.

COLUMBUS: Geen wonder. Iedereen in de buurt weet, dat je je ziekenfondspolis mee moet nemen, wanneer je je door van Haren laat scheren.

van HAREN: (*gemaakt lachje*) Hahaha, u heeft gevoel voor humor, meneer de inspecteur.

COLUMBUS: Je merkt het vanzelf, Merrick. Zo, ik zal in de buurt een paar vragen gaan stellen.

MERRICK: Ja, en vraag gelijk, wie mevrouw Groenteman het laatst

levend heeft gezien.

COLUMBUS: Doe ik. (*af in de flat*)

van HAREN: Wat??? Tòch mevrouw Groenteman? We hadden het er zojuist nog over, dat wij haar al een hele tijd niet gezien hebben. 't Is toch wat! (*nieuwsgierig*) Hoe is ze eigenlijk vermoo... overleden.

MERRICK: Ze is doodgeslagen.

van HAREN: Mijn hemeltje! Hopelijk wordt hij snel opgepakt. Zo hou ik geen klanten over.

MERRICK: We hebben tot nog toe alle misdadigers kunnen oppakken. Zo, laten we maar beginnen en pas bij mij een beetje op! De laatste keer heeft u mij een paar flinke snijwonden bezorgd en u had zelfs niet eens pleisters.

van HAREN: Ja, ik was er helemaal door, maar nu koop ik ze gelijk bij de groothandel. Komt u maar mee.

MERRICK: (*schudt zijn hoofd*) Nou, waar ben ik aan begonnen. (*samen af in kapperszaak*)

GORT: (*samen met Koopmans uit de winkel*) O ja, nog iets, mevrouw Koopmans, kunt u morgen een volkorenbrood voor mij apart houden?

KOOPMANS: Ik zal het direct noteren. Wat vindt u van al die moorden?

GORT: Afschuwelijk. Als ik bedenk, dat het ons kan overkomen...

KOOPMANS: Daarom heb ik nooit veel geld bij de hand.

GORT: Dat geld kan me niets schelen, maar stelt u zich eens voor, dat hij ons aanrandt!!!

MEKKERING: (*links op, vals*) Dat zou je wel willen, hè?

GORT: Getver, daar heb je hem ook weer! Ik ga maar. De postbode komt zo langs.

MEKKERING: Je hebt nog wel even de tijd, hoor. Hij is nu bij die kraai van den Ouden, daarna gaat hij naar dat mens van Gerst en dàn pas ben jij aan de beurt. Tenminste als mevrouw de Lange hem niet toevallig voor de voeten loopt.

KOOPMANS: Jij bent goed op de hoogte.

MEKKERING: Ze zijn allemaal wild op hem.

KOOPMANS: Ik niet, geloof dat maar!

GORT: Ik ook niet. Nou ja, af en toe komt hij een borreltje drinken, maar dat is normaal.

MEKKERING: O, is dat normaal? Maak dat de kat wijs! Je probeert hem gewoon te versieren.

GORT: Ik heb schoon genoeg van jouw gemene praatjes. Tot morgen, mevrouw Koopmans en vergeet het brood niet. O ja en ook nog slagroom.

MEKKERING: En voor mij graag een paar worsten.

KOOPMANS: Die kan ik u niet geven! Die zijn al te oud.

GORT: Geef ze hem gerust! Misschien zijn we dan van hem verlost (*af*)

MEKKERING: Wat zeg je me daar van? Het hart op de goeie plaats, zullen we maar zeggen.

KOOPMANS: Waarom doet u steeds zo vervelend tegen haar?

MEKKERING: Omdat ze erom vraagt! Eerst loopt ze over iedereen te roddelen en vervolgens rent ze achter de postbode aan.

MEESTER: (*snel van rechts naar de flat*) Goedendag!

KOOPMANS: Dag, mevrouw Meester! Heeft u haast?

MEESTER: Ja, ik heb iets vergeten.

MEKKERING: Alweer?

MEESTER: Hoezo, alweer?

MEKKERING: Gisteren je tas, eergisteren je paraplu en wat zal het vandaag wezen!

MEESTER: O? (*denkt na*) Nu ben ik vergeten, wat ik had vergeten.

KOOPMANS: Gaat u maar naar huis, hou uw hoofd scheef en dan schiet het u vanzelf weer te binnen.

MEESTER: Ja, u heeft gelijk. Bedankt, mevrouw Koopmans. (*houdt haar hoofd scheef en gaat af in de flat*)

MEKKERING: Waar die wel niet met haar gedachten zit.. Ik heb medelijden met de leerlingen, die naar zo'n lerares moeten luisteren.

KOOPMANS: Misschien is ze wel verliefd.

MEKKERING: Hou toch op. Ze mag blij zijn, wanneer ze de weg van school naar huis terug kan vinden.

KOOPMANS: Tja, een beetje in de war is ze wel. Laatst kwam ze zonder schoenen mijn winkel binnen.

MEKKERING: (*schudt zijn hoofd*) Ja, ze verliest en vergeet alles.

KOOPMANS: Ze is mij nog wat geld schuldig. Ik hoop, dat ze dat niet vergeet.

MEKKERING: (*met handgebaar*) Schrijf dat gerust af.

KOOPMANS: Kom maar even binnen. Ik zal eens zien of ik wat voor u heb.

MEKKERING: U bent net moeder Theresa.

KOOPMANS: Toch niet qua leeftijd, hè? Kom maar binnen. (*samen af in de winkel*)

GERST: (*met Columbus uit de flat, huilerig*) Die arme mevrouw Groenteman, ze was een schat van een mens en nu is ze dood. (*snuit haar neus*)

COLUMBUS: Wanneer heeft u haar voor het laatst gezien?

GERST: Dat is zeker al een week geleden. (*barst weer uit in een huilbui*)

de LANGE: (*uit de flat, eventueel met emmers en dweilen etc.*) Wie bliert daar zo?

GERST: Dat is toch logisch, mevrouw de Lange. Mevrouw Groenteman

is vermoord!

de LANGE: Die ook al? Onze buurt sterft nog eens uit!

COLUMBUS: Wanneer heeft u mevrouw Groenteman voor het laatst gezien?

de LANGE: (*denkt na*) Vorige week donderdag. Ik ga namelijk elke donderdag bij haar de troep opruimen. Ik bedoel (*snuift*) ik ging elke donderdag bij haar de troep opruimen.

COLUMBUS: Denkt u eens goed na, dames. Misschien is u iets verdachts opgevallen.

GERST: Mevrouw Groenteman had geen familie meer.

de LANGE: Ze was weduwe. Haar man is al heel lang dood.

GERST: Geld had ze wel. Ze had een goed pensioen.

de LANGE: Volgens de postbode had ze een dubbel pensioen.

GERST: Die komt wel vaak bij u.

de LANGE: Oh, alleen voor zijn werk, hoor. Alleen voor zijn werk.

GERST: (*spottend*) Jaja!

COLUMBUS: Waar is die postbode momenteel?

de LANGE: Hier in de flat.

GERST: Bij mevrouw den Ouden (*nadrukkelijk*) een glaasje wijn drinken.

de LANGE: Nee hoor, hij is op dit moment bij mevrouw Gort (*ook nadrukkelijk*) een borreltje drinken.

GERST: Wat, komt hij daar ook al?

de LANGE: Nou en. Hij komt toch ook bij u?

GERST: Ja, alleen een kopje koffie drinken.

COLUMBUS: Dames toch, hoe u met die postbode omgaat, interesseert mij niet. Ik moet een moordenaar opsporen.

MEESTER: (*komt snel naar buiten*) Goedendag!

COLUMBUS: (*wil haar tegenhouden*) Een ogenblikje, mevrouw.

MEESTER: Mevrouw Meester.

COLUMBUS: Goed, mevrouw Meester. Wanneer heeft u mevrouw Groenteman voor het laatst gezien?

MEESTER: (*verstrooid*) Mevrouw Groenteman? Die ken ik niet.

de LANGE: (*nadrukkelijk*) De mevrouw Groenteman, die naast u woont.

MEESTER: O, die mevrouw Groenteman. Is er iets met haar gebeurd?

GERST: Ze is vermoord.

MEESTER: (*geschrokken*) Mijn god, oh, mijn god! Wanneer dan?

COLUMBUS: Waarschijnlijk gisteren.

MEESTER: (*verbaasd*) Ik heb haar vandaag nog gezien.

COLUMBUS: Dat kan niet, want ze is sinds gisteren dood.

MEESTER: Ik kan daar verder niets over zeggen, meneer de agent.

COLUMBUS: Inspecteur is voldoende. Goed, gaat u maar verder.

MEESTER: (*een beetje wanhopig*) Waar wou ik nou naartoe?

GERST: Waarschijnlijk naar school.

MEESTER: O ja, natuurlijk! Tot ziens! (*links af*)

de LANGE: Die redt zich in haar eentje ook niet.

POSTEMA: (*licht aangeschoten, komt uit de flat*) Wat is hier aan de hand? Een bijeenkomst?

COLUMBUS: Inspecteur Columbus, recherche.

POSTEMA: Postema, postbode, moet u mij hebben?

COLUMBUS: Ik wil u een paar vragen stellen. Wanneer heeft u mevrouw Groenteman voor het laatst gezien?

POSTEMA: Een dag of tien geleden. Ik had een afschrift van de bank voor haar... (*geschrokken*) Is zij soms ook vermoord?

GERST: Ja, gisteren! Wat zegt u me daarvan?

POSTEMA: Wat moet ik daarvan zeggen? Ik heb het niet gedaan.

COLUMBUS: Daar is ook helemaal geen sprake van! Ik wil alleen maar weten of u iets verdachts gezien heeft.

POSTEMA: Eigenlijk niet. Ze kreeg bijna nooit post. Af en toe een ansichtkaart of een stortingskaart voor SOS-Kinderdorpen.

de LANGE: (*stiekem tegen Gerst*) Is hij... (*maakt gebaar van drinken*)

GERST: Daar scheelt niet veel aan.

COLUMBUS: Goed, mensen. Mocht u nog iets te binnen schieten, belt u dan de politie, afdeling recherche. U kunt ook naar het hoofdbureau gaan.

MERRICK: (*op uit kapperszaak, houdt een bebloede doek tegen zijn hals, van Haren volgt hem*) Moordenaar! Moordenaar!

POSTEMA: Wat zeg je me daarvan! Ze hebben de moordenaar al.

de LANGE: Dat is snel gegaan.

GERST: (*verbaasd*) Meneer van Haren? Dat had ik nooit gedacht.

COLUMBUS: Wat is er aan de hand, Merrick?

MERRICK: Die idioot van een kapper heeft mijn hals opengesneden.

van HAREN: Stelt u zich toch niet zo aan. Het is maar een schrammetje, meer niet.

MERRICK: Een schrammetje? Laat me niet lachen! We moeten onmiddellijk naar de EHBO, ik moet een bloedtransfusie hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto